

Pyraliden *Myelois circumvoluta* (Fourc.) – på Nordfyn.

Otto Buhl

Myelois circumvoluta fra F: PF0965 Gulstav, 4.viii.1995 (O. Buhl). Vingefang 30mm. Foto OB.

Denne større, karakteristiske pyralide har nu bredt sig op over hele Fyn til Nordfyn. Tidligere har den været rapporteret fra sydlige Langeland (Gulstav, Rudkøbing) og det sydlige Fyn (Gudbjerg Skov, Kirkeby Sand, Egneborg), men har i årene 1998 -2000 også vist sig 7 steder på den nordlige del af øen.

Den er således kendt fra Fønsskov, 2 stk. 26.-29.vi. og 1 stk. 20.-23.vii.1998 (O. Buhl); Eskildstrup, 3 stk. 1., 4. & 10.vii.1999, 3 stk. 2.vii. og 2 stk. 22.-23.vii.2000 (Jørgen Rosschou); Odense SØ, 1 stk. 9.vii.1999 (Michael Kavin); Vissenbjerg, 1 stk. 24.vi.2000 (Michael Kavin); Stige, 1 stk. 16.vii.2000 (O. Buhl); Grønløkke, 1 stk. 21.vii. og 2 stk. 28.vii.2000 (Torben L. Rasmussen); Otterup Skov, 1 stk. 26.vii.2000 (Niels Lykke).

Dens hovedudbredelse ligger i Mellem- og Sydeuropa op til egnene ved Østersøen, hvor den fx trives fint på Gotland og Øland. Danmark har således ligget på artens nordgrænse.

Det er en ustabil art, som i hvert fald tidligere har flyttet noget rundt og måske i perioder har været næsten forsvundet fra de sydøstlige og sydlige dele af landet. Den blev fundet på Bornholm allerede i 1922 (Frederik Gudmann) og klækket fra Amager samme år i antal, ellers foreligger gamle fund fra LFM (siden 1950) og NEZ. Fra Jylland kendes en del eksemplarer fra WJ: Fanø og Skast, 1948 samt enkeltfund fra Gjedved og Frøslev Mose, 1956.

Nu foreligger der mange fund fra Bornholm, og arten findes i dag regelmæssigt i LFM og i SJ. I EJ er arten også fundet hyppigere - mod nord til Djursland. De første fund fra EJ efter 1960 var i 1995 og 1996 fra henholdsvis Viuf Skov og Vorsø i Horsens Fjord.

I Fynsområdet er den kendt fra flere steder på Ærø, 1942-45 (Erik Pyndt). Ellers fra Gulstav, 1978 (Kurt B. Hansen, coll. OB) og her har arten siden optrådt regelmæssigt. I 1992 meldes den fra Ribbjerg v. Rudkøbing, og i 1996 meldes den fra Kirkeby Sand og Egneborg på det sydlige Fyn. Herefter har den langsomt bredt sig op over Fyn gennem de sidste ca. 4 år. Samtidig er arten i 1999 meldt for første gang fra 2 lokaliteter i NWZ. Det fremgår således af diverse fundlister, at arten tydeligvis har været i udbredelse mod nord siden ca. 1992.

Arten holder til på åbent land fx græsningsarealer, enge og skrænter. Værtsplanter er de større kurvblomstrede som Æselfoder (*Onopordum*) og Nikkende Tidsel (*Carduus nutans*); men det er jo ikke ligefrem almindelige planter i Danmark, så en række andre planter, fortrinsvis tidselarter nævnes som

alternative værtsplanter og undtagelsesvis også Burre (*Arctium* sp.). Larven lever i eftersommeren i frøene, hvorefter den borer sig ind i stænglen og overvintrer. Den fortsætter med at æde om foråret og forpupper sig til sidst i stænglen. Der kan godt leve flere larver i samme stængel.

Sommerfuglen flyver i skumringen svirrende rundt om værtsplanterne og har flyvetid fra medio juni til ultimo juli.